

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobce: P. H., bytem X
zastoupeného JUDr. Martinem Stehlíkem, advokátem, Skrétova
1011/48, 301 00 Plzeň,

proti
žalované: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Plzni,
Jiráskovo náměstí 8, 308 58 Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutím ředitele žalované ze dne 15. 12. 2020, č. j. SZPI/AH410-47/2018,
a č. j. SZPI/AH410-48/2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobou ze dne 15. 2. 2021, doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) dne 17. 2. 2021, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí ředitele žalované ze dne 15. 12. 2020, č. j. SZPI/AH410-47/2018 (dále jen „napadené rozhodnutí I“) a č. j. SZPI/AH410-48/2018 (dále jen „napadené rozhodnutí II“).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

2. Soud v projednávané věci rozhodoval už podruhé, když rozsudkem ze dne 5. 3. 2020, č. j. 30 A 28/2018-154, zrušil rozhodnutí ředitele žalované ze dne 18. 12. 2017, č. j. SZPI/AA415-378/2017 a č. j. SZPI/AA415-379/2017, a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
3. Působnost Státní zemědělské a potravinářské inspekce (dále též jen „SZPI“) pro výkon státního dozoru nad zemědělskými výrobky, potravinami nebo tabákovými výrobky je upravena zákonem č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o SZPI“).
4. Postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků, jiných orgánů a právnických nebo fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy při kontrole činnosti orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků, jiných orgánů, právnických a fyzických osob je upraven zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“).
5. Správní řízení je upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
6. Sdělením bylo o žalobcových námitkách proti protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17, spočívajících v tom, že *„v průběhu kontroly provedené v provozovně žalobce a zaznamenané v tomto protokolu bylo nesprávně konstatováno nesplnění opatření ze dne 9. 11. 2017, č. P176-40589/11/D, ve znění rozhodnutí ze dne 10. 5. 2016, č.j. SZPI/AB417-9/2015“*, rozhodnuto tak, že tato námitka je důvodná a vyhovuje se jí. Ředitel inspektorátu žalované zároveň vydal podle § 21 odst. 1 kontrolního řádu dodatek k protokolu ze dne 4. 12. 2017, č. P085-41016/17, kterým byl ze stávajícího znění bodu 3 protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17, vypouštěn text, ve kterém bylo konstatováno, že uložené opatření ze dne 19. 12. 2011, č. P176-40589/11/D (ve znění rozhodnutí ze dne 10. 5. 2016, č.j. SZPI/AB417-9/2015), nebylo v bodech č. 2 a 3 splněno, a tento text byl nahrazen textem odpovídajícím skutkovému zjištění, tj., že splnění uloženého opatření nebylo možno zkontrolovat, neboť se při kontrole na dané provozovně již nenacházely obaly, které kontrolovaná osoba používala v době kontroly dne 19. 12. 2011. Dále byl uvedený protokol změněn tak, že z něj byl vypuštěn text, který se týkal doby, po kterou bylo nesplněné opatření kontrolováno. Pro přehlednost byl doplněn bod 4 protokolu nadepsaný „Kontrola potravin uváděných na trh v provozovně“, do kterého byla přesunuta skutková zjištění ohledně potravin, které žalobce uváděl dne 9. 11. 2017 na trh a žádost o součinnost (v podrobnostech bylo odkázáno na dodatek protokolu ze dne 4. 12. 2017, č. P085-41016/17). Zbývající námitky byly vyhodnoceny jako nedůvodné, a proto byly zamítnuty.
7. Opatřením č. D060-40464/17/C, které bylo vydáno na základě protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17, byl podle § 5 odst. 2 zákona o SZPI nařízen zákaz uvádění na trh v opatření specifikovaných potravin (lázeňských oplatek) [dále jen „prvoinstanční rozhodnutí I“]. Termín pro splnění byl určen ke dni 9. 11. 2017.

Napadeným rozhodnutím I byl k odvolání žalobce změněn výrok prvoinstančního rozhodnutí I (podle § 5 odst. 5 věty poslední zákona o SZPI) tak, že zákaz uvádění na trh v prvoinstančním rozhodnutí I specifikovaných potravin byl nařízen na základě kontroly dodržování povinností při uvádění potravin na trh a skutkových zjištění popsanych v kontrolním protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17, ve znění dodatku k protokolu ze dne 4. 12. 2017. Provedená změna dále znamenala doplnění výroku prvoinstančního rozhodnutí I v tomto rozsahu: *„Všechny uvedené potraviny jsou vyráběny mimo katastrální území města Karlovy Vary (v Luhačovicích).“*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

V hlavním zorném poli na obalu kontrolovaných potravin je vyobrazen obrázek Mlýnské kolonády v Karlových Varech nebo Tržní kolonády v Karlových Varech přibližně 10 cm velký zabírající přibližně 1/3 velikosti přední strany krabičky, případně ještě s popisky „Mlýnská kolonáda“, ev. „Mlýnská kolonáda Karlovy Vary“ nebo „Tržní kolonáda Karlovy Vary“. Tyto údaje jsou s výjimkou potravin uvedené pod číslem 7 v bodu 4 protokolu č. P085-41016/17 ve znění dodatku k protokolu ze dne 4. 12. 2017 ještě umocněny tím, že jsou i na druhé straně papírového obalu oplatek uvedeny v jiné jazykové mutaci – v němčině (vyobrazení Tržní kolonády s popisem „Marktkolonade“ nebo „Marktkolonade Karlsbad“, případně Mlýnské kolonády s popisem „Mühlbrunnkolonnade“ nebo „Mühlbrunnkolonnade – Karlsbad“). Na přední straně krabičky nad obrázkem vyobrazujícím Mlýnskou kolonádu v Karlových Varech nebo Tržní kolonádu v Karlových Varech jsou vyjmenovány na pozadí vybrané „prameny“ s kolonádami nacházejícími se v Karlových Varech (např. Vřídlo – Vřídelní kolonáda, pramen Karla IV, pramen Zámecký dolní, pramen Zámecký horní, pramen Tržní – Tržní kolonáda, pramen Mlýnský - Mlýnská kolonáda).

Obaly některých potravin dále na boční straně obalu obsahují popis: „Nechte se unést podmanivou vůní tradičních lázeňských oplatek z Karlových Varů, města největšího Čecha Karla IV., které svými historickými zákoutími, malebnými uličkami, promenádami a nádhernými lázeňskými lesy zve k příjemným procházkám. Město, které je již od roku 1856 očarováno sladkou vůní oplatek, sice otec české vlasti nezažil, ale jistě by se i on rád oddal tomuto jedinečnému kouzlu.“.

Na obalech některých potravin jsou na boční straně v záklopce uzavírání vyjmenovány jednotlivé kolonády s prameny v Karlových Varech, a to včetně jejich teploty (je zde uvedeno celkem 15 pramenů nacházejících se v Karlových Varech): „1. Vřídlo - Vřídelní kolonáda – 73 °C, 2. Pramen Karla IV - Tržní kolonáda 63,8 °C, 3. Pramen Zámecký dolní - Zámecká kolonáda - 55,0 °C, 4. Pramen Zámecký horní - Zámecká kolonáda - 49,8 °C, 5. Pramen Tržní - Tržní kolonáda 61,6 °C, 6. Pramen Mlýnský - Mlýnská kolonáda - 52,7 °C, 7. Pramen Rusalka - Mlýnská kolonáda - 60,1 °C, 8. Pramen knížete Václava I a II - Mlýnská kolonáda - 63,7 °C a 60,4 °C, 9. Pramen Libuše - Mlýnská kolonáda - 59,6 °C, 10. Pramen Skalní - u Mlýnské kolonády - 54,4 °C, 11. Pramen Svoboda - Altán u Lázní III - 59,0 °C, 12. Pramen Sadový - Vojenský Lázeňský ústav - 39,6 °C, 13. Pramen Štěpánka - Před Parkhotelem Richmond - 9 °C až 13,0 °C, 14. Jelení Pramen - Lesní stezka za Grandhotelem Pupp - 10,26 °C, 15. Pramen Hadí - Sadová kolonáda - 30,0 °C“.

Jednotlivá vyobrazení u jednotlivých druhů potravin jsou detailně popsána v protokolu č. P085-41016/17 ze dne 9. 11. 2017, ve znění dodatku ze dne 4. 12. 2017.

Označení výrobků pod pořadovými čísly 1 až 52 (a jejichž název je uveden ve výroku C1 až C49), které jsou uvedeny v bodu 4 protokolu č. P085-41016/17 ze dne 9. 11. 2017, ve znění dodatku k protokolu ze dne 4. 12. 2017, a jsou předmětem tohoto zákazu, výše specifikovanými údaji, může vyvolat v průměrném spotřebiteli mylný dojem, že proveniencí výrobků jsou Karlovy Vary, ačkoliv dané výrobky jsou vyráběny v Luhačovicích. Výše uvedená označení daných výrobků jsou tak zavádějící.

Chráněné zeměpisné označení „Karlovarské oplatky“ je ve smyslu čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1151/2012 chráněno proti jakémukoli nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu.

Použitím výše vymezených označení pro výše uvedené výrobky kontrolovaná osoba porušila ustanovení čl. 12 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, v platném znění.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Termín splnění do: 9. 11. 2017, 15.00“

8. Opatřením ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17/D, které bylo vydáno na základě protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17, bylo podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o SZPI nařízeno žalobci stažení v opatření specifikovaných potravin ze všech jeho provozoven [dále jen „prvoinstanční rozhodnutí II“]. Důvodem pro vydání prvoinstančního rozhodnutí II byla skutečnost, že popsané potraviny obsahují zavádějící údaje o provenienci, povaze a základních vlastnostech produktu a poškozují ochranu, která je poskytována zapsaným chráněným názvům. Porušeny byly čl. 12 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) č. 1151/12. Termín splnění byl stanoven ke dni 13. 11. 2017.

Napadeným rozhodnutím II byl k odvolání žalobce změněn výrok prvoinstančního rozhodnutí II tak, že po provedené změně zní, že na základě kontroly dodržování povinností při uvádění potravin na trh a skutkových zjištění popsaných v kontrolním protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17, ve znění dodatku k protokolu ze dne 4. 12. 2017, je podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o SZPI vydáno opatření: *„D01: Kontrolovaná osoba zajistí stažení potravin uvedených pod pořadovými čísly 1 až 52 v bodu 4 protokolu č. P085-41016/17 ze dne 9. 11. 2017, ve znění dodatku ze dne 4. 12. 2017, které jsou označeny mimo jiné těmito údaji:*

V hlavním zorném poli na obalu kontrolovaných potravin je vyobrazen obrázek Mlýnské kolonády v Karlových Varech nebo Tržní kolonády v Karlových Varech přibližně 10 cm velký zabírající přibližně 1/3 velikosti přední strany krabičky, případně ještě s popiskami „Mlýnská kolonáda“ (potraviny pod body 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 12, 17, 18, 20, 21, 23, 26, 30, 32, 33, 44, 45, 46, 47, 51, 52), ev. „Mlýnská kolonáda Karlovy Vary“ (potraviny pod body 3, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 19, 22, 24, 25, 27, 28, 29, 31, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 48, 49) nebo „Tržní kolonáda Karlovy Vary“ (potraviny pod body 35, 50). Tyto údaje jsou s výjimkou potraviny uvedené pod číslem 7 ještě umocněny tím, že jsou i na druhé straně papírového obalu oplatek uvedeny v jiné jazykové mutaci – v němčině (vyobrazení Tržní kolonády s popisem „Marktkolonade“ nebo „Marktkolonade Karlsbad“, případně Mlýnské kolonády s popisem „Mühlbrunnkolonnade“ nebo „Mühlbrunnkolonnade – Karlsbad“ - jak je uvedeno u popisu jednotlivých druhů). Na přední straně krabičky nad obrázkem vyobrazující Mlýnskou kolonádu v Karlových Varech nebo Tržní kolonádu v Karlových Varech jsou vyjmenovány na pozadí vybrané „prameny“ s kolonádami nacházejícími se v Karlových Varech (např. Vřídlo – Vřídelní kolonáda, pramen Karla IV, pramen Zámecký dolní, pramen Zámecký horní, pramen Tržní - Tržní kolonáda, pramen Mlýnský - Mlýnská kolonáda).

Obaly potravin pod body 35) až 41) dále na boční straně obalu obsahují popis: „Nechte se unést podmanivou vůní tradičních lázeňských oplatek z Karlových Varů, města největšího Čecha Karla IV., které svými historickými zákoutími, malebnými uličkami, promenádami a nádhernými lázeňskými lesy zve k příjemným procházkám. Město, které je již od roku 1856 očarováno sladkou vůní oplatek, sice otec české vlasti nezažil, ale jistě by se i on rád oddal tomuto jedinečnému kouzlu.“

Dále jsou u potravin pod body 1) až 6) a 8) až 41) na boční straně v záklopce uzavírání vyjmenovány jednotlivé kolonády s prameny v Karlových Varech, a to včetně jejich teploty (je zde uvedeno celkem 15 pramenů nacházejících se v Karlových Varech): „1. Vřídlo - Vřídelní kolonáda – 73 °C, 2. Pramen Karla IV - Tržní kolonáda 63,8 °C, 3. Pramen Zámecký dolní - Zámecká kolonáda - 55,0 °C, 4. Pramen Zámecký horní - Zámecká kolonáda - 49,8 °C, 5. Pramen Tržní - Tržní kolonáda 61,6 °C, 6. Pramen Mlýnský - Mlýnská kolonáda - 52,7 °C, 7. Pramen Rusalka - Mlýnská kolonáda - 60,1 °C, 8. Pramen knížete Václava I a II - Mlýnská kolonáda - 63,7 °C a 60,4 °C, 9. Pramen Libuše - Mlýnská kolonáda - 59,6 °C, 10. Pramen Skalní - u Mlýnské kolonády

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

- 54,4 °C, 11. Pramen Svoboda - Altán u Lázní III - 59,0 °C, 12. Pramen Sadový - Vojenský Lázeňský ústav - 39,6 °C, 13. Pramen Štěpánka – Před Parkhotelem Richmond - 9 °C až 13,0 °C, 14. Jelení Pramen - Lesní stezka za Grandhotelem Pupp - 10,26 °C, 15. Pramen Hadí - Sadová kolonáda - 30,0 °C“.

Jednotlivá vyobrazení u jednotlivých druhů potravin jsou detailně popsána v protokolu č. P085-41016/17 ze dne 9. 11. 2017, ve znění dodatku ze dne 4. 12. 2017.

Označení výrobků pod pořadovými čísly 1 až 52, které jsou uvedeny v bodu 4 protokolu č. P085-41016/17 ze dne 9. 11. 2017, ve znění dodatku k protokolu ze dne 4. 12. 2017, výše specifikovanými údaji může vyvolat v průměrném spotřebiteli mylný dojem, že proveniencí výrobků jsou Karlovy Vary, ačkoli jsou vyráběny v Luhačovicích. Výše uvedená označení daných výrobků jsou tak zavádějící.

Chráněné zeměpisné označení „Karlovarské oplatky“ je ve smyslu čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1151/2012 chráněno proti jakémukoli nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu.

Použitím výše vymezených označení pro výše uvedené výrobky kontrolovaná osoba porušila ustanovení čl. 12 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, v platném znění.

Termín splnění do: 13. 11. 2017“.

[II] Žaloba

9. Žalobce měl za to, že žalovaná se v napadených rozhodnutích k výtkám soudu obsaženým v rozsudku ve věci sp. zn. 30 A 28/2018 postavila velmi podivným způsobem. Přestože soud jednoznačně uložil žalované povinnost, aby se dostačným způsobem zabývala tím, co v žalobcově případě chráněné zeměpisné označení (dále též jen „CHZO“) konkrétně obsahuje, tedy co zahrnuje a co jím je chráněno, žalovaná tak prakticky neučinila. V nových rozhodnutích o námitkách žalovaná uvedla, že se s otázkami soudu již vypořádala v předešlém zrušeném rozhodnutí, resp. Protokolu o kontrole. Jako zdůvodnění pak žalovaná pouze citovala právní předpisy vztahující se k CHZO, přičemž takové odůvodnění bylo soudem považováno za nedostatečné.
10. Další výtku soudu taktéž nebyla ze strany žalované splněna. Přestože žalovaná v průběhu času zcela obrátila svůj názor na důvody porušování předmětného CHZO, neviděla důvod, proč by měla svůj posun v právním názoru řádně odůvodnit. Žalovaná místo řádné argumentace totiž pouze rozporovala odůvodnění rozsudku a účelově uvedla soudní rozhodnutí Krajského soudu v Brně č. j. 62 A 151/2017-41, které se ovšem vztahovalo k problematice složení potravin, resp. přidávání nepovolených látek. Druhý odkazovaný rozsudek zdejšího soudu č. j. 57 A 94/2017-73 se týkal pochybení zaměstnance správního orgánu. Nebylo tedy zcela jasné, zda žalovaná odkazem na tento judikát de facto přiznala pochybení svých zaměstnanců. Bylo zjevné, že se zmíněné judikáty vůbec nevztahují k meritu věci a s uvedenou otázkou řádného odůvodnění názorového posunu nijak nesouvisí.
11. Podle žalobce dále z napadeného protokolu č. P085-41016/17 jasně vyplývá, že byla provedena pouze kontrola splnění opatření č. P176-40589/11/D. V protokolu nebylo nijak

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

uvedeno, že by byla provedena obecná kontrola na porušování CHZO „Karlovarské oplatky“, pouze byla výslovně uvedena kontrola splnění uvedeného opatření. To bylo také sděleno žalobci a jeho zaměstnancům před zahájením kontroly. Uvedené závěry kontroly žalované se také vztahovaly pouze k tomuto opatření. V kontrolované provozovně se nacházelo i množství dalších druhů výrobků, které už ze své podstaty (nebyly to oplatky) nemohly CHZO porušovat. Jejich soupis nebyl ovšem žalovanou proveden a nebylo ani konstatováno, že tyto výrobky neporušují předmětné CHZO. Žalovaná nemůže svévolně zpětně měnit důvody kontroly, jak provedla v předmětném rozhodnutí. Takový postup je navíc naprosto v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů. Taktéž takový postup dává velké pochybnosti o nezaujatosti žalované a účelovosti jejího postupu.

12. Žalobce rovněž jednoznačně odmítl argumentaci žalované o připomenutí CHZO. Obal výrobku „Královské oplatky“ s vyobrazením Mlýnské kolonády je registrován jako ochranná známka EU č. 16789729, na což byla při kontrole žalovaná upozorněna. Dle článku 7 Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 registrační úřad EUIPO ex offio (absolutní důvody pro zamítnutí) zamítne v rámci věcného průzkumu takovou přihlášku ochranné známky EU, která porušuje práva k zeměpisnému označení, tj. pokud takové označení zneužívá, napodobuje anebo připomíná chráněné zeměpisné označení. Úřad EUIPO v rámci zápisného řízení neshledal, že by tato evropská ochranná známka zasahovala do práv ke chráněnému zeměpisnému označení „Karlovarské oplatky“.
13. Žalovaná si v návaznosti na pravomocný rozsudek nechala z úřadu EUIPO zaslat obsah spisu uvedené ochranné známky EU. Z obsahu spisu nevyplývalo, že by registrační úřad EUIPO považoval přihlašované označení za zaměnitelné s CHZO. Pravomocné správní rozhodnutí o zápisu evropské ochranné známky č. 16789729 do rejstříku EUIPO tak mělo být při posuzování podobnosti předmětných označení vzato v potaz s ohledem na zásadu legitimního očekávání. Žalobce na základě přesných, nepodmíněných a shodujících se informací získaných z oprávněných a spolehlivých zdrojů, jakými jsou zákony, dosavadní rozhodnutí žalované, soudů a judikatury ESD, oprávněně dospěl k závěru, že pro něho bude platit právo na stejné rozhodování, a že při přijímání rozhodnutí žalované budou dodrženy zásady správního řízení, s vyloučením jakékoliv libovůle či retroaktivity při aplikaci práva.
14. Dále mělo být uvedené rozhodnutí o zápisu ochranné známky EU vzato do úvahy v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, kdy při rozhodování u podobných skutkových případů nemají vznikat nedůvodné rozdíly. Dále dle § 8 odst. 1 správního řádu mají správní orgány dbát souladu všech postupů, které probíhají současně a souvisejí s týmiž právy dotčené osoby. Jestliže tedy úřad EUIPO neshledal konflikt mezi zapsaným CHZO a ochrannou známkou EU č. 16789729, žalobce logicky očekával, že bude obdobným způsobem označení posuzováno dalšími orgány státní moci. Závěry žalované však byly v přímém rozporu s názorem úřadu EUIPO a výše uvedenými ustanoveními správního řádu.
15. Žalovaná zopakovala své tvrzení, že předmětná ochranná známka EU nebyla zapsána před datem registrace CHZO. To ovšem žalobce vůbec netvrdil a jednoznačně poukazoval na zcela rozdílné posouzení situace z pohledu registračního úřadu EUIPO a žalované. Dále žalovaná uvedla, že samotný zápis ochranné známky neznamená, že ochranná známka může být používána bez omezení. Takové tvrzení ovšem ve spojení s CHZO nemůže obstát. Jestliže registrační úřad pro ochranné známky (EUIPO či ÚPV) shledá, že přihlašované označení spadá do rozsahu konkrétního CHZO, je seznam nárokovaných výrobků v rámci zápisného řízení omezen tak, že je přidáno spojení „...vyráběný v souladu se specifikací CHZO...“. K tomu žalobce odkázal na výpis z registru ochranných známek úřadu EUIPO

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

k ochranné známce EU č. 12630463 znění PIMENTÓN DE MURCIA D. O. PIMENTÓN DE MURCIA, kde je u výrobků ve třídě (30) uvedeno paprika [chuťové přísady] vyhovující specifikacím chráněného označení původu Pimentón de Murcia. Z přehledu položek řízení je navíc zjevné, že úřad EUIPO shledal v rámci zápisného řízení rozpor s čl. 7 odst. 1 písm. k) CTMR (konflikt se zapsaným označením původu nebo zeměpisným označením) a vyzval přihlašovatele k omezení seznamu výrobků ve třídě (30).

16. Žalovaná se snažila podsouvat, že registrační úřady porovnání přihlášek ochranných známek s CHZO neprovádí, což se ovšem zjevně nezakládá na pravdě. Žalovaná měla jednoznačně vzít tento fakt v úvahu a dále s ním pracovat. V kontextu rozsudku ve věci sp. zn. 30 A 28/2018 se v napadených rozhodnutích o námitkách s tímto argumentem řádně nevypořádala. Žalovaná se ovšem na druhé straně účelově odkazovala na rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví, který částečně zrušil ochranné známky žalobce č. 293907, 285871 a 293908. Za prvé je třeba poznamenat, že ochranné známky byly zrušeny částečně a zůstaly mimo jiné zapsány pro výrobky „výrobky z papíru, zejména obaly“, na kterých byly známky reálně umístěny, a žalobce je tak de facto mohl dále užívat. ÚPV navíc neargumentoval užitím obrazových prvků s tematikou Karlových Varů, jak uváděla žalovaná. V této souvislosti bylo ovšem podstatné zdůraznit, že nikdy nebyla zrušena předmětná ochranná známka EU č. 16789729, jejíž vzhled také tvořil obal předmětných výrobků.
17. V napadeném rozhodnutí dále žalovaná argumentovala, že užitím fotografie s Karlovými Vary na obalu výrobku žalobce dochází k připomenutí CHZO. Tento názor žalobce odmítl a považoval jej za naprosto absurdní. Kromě samotných fotografií byly dle žalované totiž závadné i drobné informační popisky fotografií „Mlýnská kolonáda“ a „Tržní kolonáda“. Tím ovšem žalovaná postupovala v rozporu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, kdy při rozhodování u podobných skutkových případů nemají vznikat nedůvodné rozdíly. Na trhu se dlouhodobě vyskytují obaly výrobků, které nesplňují rozporované podmínky užití CHZO, neboť na obalu obsahují vyobrazení Karlových Varů. Na tyto výrobky dokonce žalobce v minulosti žalovanou upozornil v podání ze dne 22. 3. 2012, které nebylo nikdy ze strany žalované řádně vyřízeno. Ta informovala ve sdělení ze dne 24. 4. 2012, že kontrola u některých subjektů dále probíhá a žalobce bude o jejich výsledcích dále informován. K tomu již nikdy nedošlo, a nelze tak podnět žalobce považovat za vyřízený. Žalobce se domníval, že ze strany žalované k tvrzeným kontrolám nikdy nedošlo, a proto nemohl být ani žalobce o jejich výsledku informován. Dále pak byl žalované na osobním jednání na konci roku 2017 předán seznam výrobků, které dle výše uvedené logiky porušují CHZO. Žalovaná ovšem na následný dotaz žalobce uvedla, že tento seznam nebyl z její strany chápán jako podnět ke kontrole. To žalobce ve svém podání ze dne 20. 4. 2018 rozporoval a zaslal další fotografie (dle jeho názoru) závadných výrobků ke kontrole. Ani u jednoho z výrobců těchto výrobků nebyla provedena žalovanou žádná kontrola. Reálný stav na trhu je tedy takový, že tyto a další obdobné výrobky jsou běžně prodávány bez jakýchkoliv překážek ze strany žalované.
18. Žalovaná se navíc v reakci na podané podněty zmohla toliko na obecné sdělení, že jakési kontroly byly provedeny, ovšem nebylo nijak zmíněno, jaké sankce a opatření byly případně přijaty. S ohledem na fakt, že žalovaná nebyla dodnes schopna takové informace poskytnout, je pravděpodobné, že ke kontrolám buď vůbec nedošlo, nebo nebyly žádné opatření či sankce uděleny. Všechny výrobky, na které ve svých podáních žalobce upozorňoval, jsou totiž stále nabízeny k prodeji a očividně nebyla ze strany žalované přijata taková opatření, aby k prodeji již nedocházelo. Žalobce byl také dle svých zjištění jediný, kdo byl opakovaně nucen k přeznačení obalů výrobků pod záminkou porušení CHZO.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Postup žalované tak dělal dojem účelových selektivních kontrol na CHZO „Karlovarské oplatky“, které byly prováděny v provozovnách žalobce.

19. Žalobce rovněž odmítl, že uvedením informací o vřidelních pramenech v Karlových Varech na obalu jeho výrobku docházelo k připomenutí CHZO. Informace o vřidelních pramenech byla na obalu výrobku vytištěna na boční straně krabice v záklopce uzavírání. Jestliže tedy nebyl výrobek rozbalen, což se před koupí potravin obvykle neděje, nedostal se spotřebitel vůbec k této informaci. Uvedení těchto údajů tedy nemělo žádný vliv na příp. výběr spotřebitele a nemohlo ani v teoretické rovině dojít v této souvislosti k ovlivnění spotřebitele, tj. připomenutí chráněného zeměpisného označení.
20. Žalovaná tento argument v rozhodnutí o námitkách odmítla, přestože ve svých předchozích vyjádřeních zastávala zcela opačný názor. V odpovědi na podnět k provedení kontroly ze dne 24. 4. 2012 žalovaná výslovně uvedla k obalu konkurence žalobce: „*Specifikace CHZO "Karlovarské oplatky" v bodu 4.8 Označování požaduje, aby označení výrobku bylo provedeno dominantně na čelní straně výrobku, resp. jeho obalu. V tomto případě je na čelní straně výrobku dominantně uvedeno "Lázeňské oplatky". CHZO "Karlovarské oplatky" není na čelní tj. hlavní prodejní straně obalu, která bývá vystavena při nabízení konečnému spotřebiteli, vůbec uvedeno.*“ V tomto případě tedy uvedení dokonce celého znění CHZO dle názoru žalované nevadilo, protože nebylo na čelní straně. Ovšem u obalů žalobce popisné údaje (nikoliv znění CHZO) uvedené na shodném místě vadily a byly důvodem připomenutí CZHO. Tento případ názorně demonstroval nekonzistentnost rozhodování žalované a její zjevně účelovou argumentaci a výklad práva v neprospěch žalobce.
21. Žalovaná dále argumentovala, že názvy vřidelních pramenů byly taktéž uvedeny na čelní straně obalů předmětných výrobků. Ovšem tento text byl užit jako pozadí pro hlavní označení výrobků „Královské oplatky / Lázeňské oplatky“. Samotný text byl pak rozostřený a špatně čitelný, přičemž bylo nejvíce čitelné slovo „Pramen“. Další text byl částečně čitelný pouze po pečlivém a cíleném zkoumání. Průměrný spotřebitel ovšem u výrobku denní spotřeby nebude takto detailně obal rozhodně prozkoumávat (pravděpodobně s lupou). Seznam všech vřidelních pramenů, jak jej v napadeném protokolu uvedl správní orgán, pak neodpovídal realitě. Většina textu byla totiž umístěná za hlavním logem „Královské oplatky / Lázeňské oplatky“, a tudíž nebyla vůbec viditelná a natož čitelná. Žalovaná tak v protokolu uvedla tvrzení, která byla založena pouze na jejích domněnkách a neměla reálnou oporu ve skutkovém stavu. Uvedením takových obecných údajů na obalu výrobku navíc nemůže docházet k připomenutí předmětného chráněného zeměpisného označení.
22. Dle názoru žalované porušuje CHZO každý obal potravin, který obsahuje jakýkoliv popisný údaj vztahující se ke Karlovým Varům. Takový názor ovšem musí logicky vycházet z předpokladu, že průměrný spotřebitel je osoba podprůměrné inteligence, která není schopna pochopit psaný text a označení výrobku. Judikatura ESD ovšem dovodila, že průměrný spotřebitel je osoba přiměřeně obezřetná a pozorná. Taková osoba si těžko z jakékoliv obecné informace o Karlových Varech vytvoří automaticky asociaci na chráněné zeměpisné označení „Karlovarské oplatky“.
23. Navíc byl uvedený názor žalované naprosto v rozporu s reálnou situací na trhu. Jak bylo výše uvedeno, žalobce dlouhodobě upozorňuje žalovanou na výrobky jiných subjektů, které by měly dle logiky žalované porušovat CHZO už jen tím, že jejich obal obsahuje informaci anebo fotografii/obrázek vztahující se ke Karlovým Varům. Přesto jsou tyto výrobky zcela běžné v prodeji na území města Karlovy Vary bez jakýchkoliv překážek ze strany žalované.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Nejvýraznějším příkladem jsou lázeňské oplatky o názvu „Kolonáda“ (výrobce Opavia - LU, s.r.o.), které by měly už jen svým názvem dle pravidel žalované porušovat předmětné CHZO. Užitím předmětných obalů výrobků tak dle názoru žalobce nedochází k připomenutí CHZO.

24. Vzhledem ke všemu výše uvedenému žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí I a II zrušil, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a uložil žalované povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

[III] Vyjádření žalované k žalobě

25. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl. K námitce legitimního očekávání, resp. nedostatečného odůvodnění změny rozhodovací praxe žalovaná opakovaně zdůraznila, že ačkoliv žalobce setrvale tvrdí, že mu žalovaná protokolem č. P013-40589/12 schválila v roce 2012 přeznačení obalu, nezakládá se toto na pravdě. Žalovaná, jako dozorový orgán, označení daných výrobků nemohla „schválit“, neboť k takovému postupu nemá žádné právní zmocnění a nikdy tak neučinila. Skutečnost, že žalovaná neměla výhrady k tehdejšímu přeznačení obalů, nelze považovat za schválení jejich nové podoby. Žalobci nemohlo vzniknout žádné legitimní očekávání vzhledem k prvkům připomínajícím karlovarské reálie, neboť tyto prvky nebyly v původním řízení v roce 2012 vůbec posuzovány. V protokolu č. P013-40589/12 bylo uvedeno to, že žalobce splnil opatření č. P176-40589/11/D. Odůvodnění daného opatření přitom vyplývalo z protokolu č. P176-40589/11, z kterého je zřejmé, že předmětem posouzení dozorovým orgánem bylo toliko slovní vyjádření názvu výrobku „Královské oplatky z Karlových Varů“. Žalovaná při kontrole dne 19. 12. 2011 obrazové prvky samostatně nehodnotila, neboť slovní připomenutí chráněného názvu bylo zjevným porušením ochrany zeměpisného označení. Navíc v roce 2011 kontrolovala u žalobce jiné výrobky s jiným označením než v roce 2017, což potvrdil i žalobce.
26. Žalovaná v této věci poukázala na tři rozhodnutí ÚPV týkající se zrušení ochranných známek ve vlastnictví žalobce ze dne 22. 4. 2012 včetně tří potvrzujících rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 19. 11. 2013. Dále poukázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2017, č. j. 8 A 12/2014-35-45, ve kterém soud mimo jiné uvedl: „Vzhledem k tomu, že v napadené ochranné známce je obsažen název města "Karlovy Vary" ve spojení s označením druhu "oplatky" v horní části vyobrazení, je nutno dospět k závěru, že napadená ochranná známka je způsobilá klamat spotřebitele, resp. po zápisu se stala klamavou, neboť svým zněním, jež je ještě **vizuálně podpořeno vyobrazením karlovarské kolonády, připomíná chráněné zeměpisné označení "Karlovarské oplatky"** ... Městský soud v Praze s ohledem na citovanou judikaturu přisvědčil závěrům žalovaného s tím, že postupoval zcela v souladu s ustanovením § 31 odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách. Žalovaný popsal porovnávaná označení, stanovil kritéria pro hodnocení podobnosti slovních označení a poté přistoupil k jejich porovnání. Výslovně sice při posuzování porovnávaných označení neoznačil ustálenou judikaturu SDEU, nicméně v souladu s ní dostatečným způsobem odůvodnil svůj závěr, že napadená ochranná známka s prezentovaným zeměpisným údajem ve spojení s údajem o druhu výrobku připomíná chráněné zeměpisné označení "Karlovarské oplatky", sestávající se ze slov, jež významově odkazují k témuž místu i typu výrobku. Konstatoval, že výrobky majitele napadené ochranné známky nemají svůj původ v Karlových Varech, ale pocházejí z Luhačovic. ... Podle názoru Městského soudu v Praze žalovaný přesvědčivým způsobem doložil, že v důsledku okolností nastalých po dni zápisu napadené ochranné známky, a to zápisem označení "Karlovarské oplatky" Komise Evropské unie dne 29. 7. 2011 do registru chráněných zeměpisných označení pro

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

„trvanlivé pečivo - oplatky“, může tato ochranná známka vést ke klamání veřejnosti.“ Žalovaná měla za to, že žalobce si na základě uvedených rozhodnutí musel být vědom, že vyobrazením karlovarských reálií na výrobcích, které uvádí na trh, může vyvolávat mylný dojem ohledně původu potravin, a tedy porušovat čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012, a stěží se tak mohl dovolávat legitimního očekávání, že postupuje v souladu s právem.

27. Žalobce ve své žalobě argumentoval tím, že i přes to, že mu byly uvedené ochranné známky ÚPV částečně zrušeny, mohl je reálně využívat, protože mu tyto ochranné známky zůstaly zapsány pro „výrobky z papíru, zejména obaly“. Tento závěr žalobce byl však mylný, neboť v souladu s tímto omezením mohl uvádět na trh pouze výrobky z papíru, nebo obaly, nikoliv potraviny jako sušenky a oplatky. Pokud však uváděl na trh potraviny zabalené do předmětných obalů, označení na obale se vztahovalo k potravíně, a žalobce se tak nemohl ve vztahu k porušení práv z chráněného zeměpisného označení dovolávat existence práv z ochranné známky.
28. Žalobce v roce 2016, poté, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí o odvolání proti opatření č. j. SZPI/AB417-9/2015 ze dne 10. 5. 2016, kterým žalovaná změnila původní opatření č. P176-40589/11/D, proti závěrům žalované nikterak nebrojil, tudíž správní orgán nemohl mít při vydávání rozhodnutí o odvolání proti prvoinstančním rozhodnutím I a II jakékoliv povědomí o tom, že žalobce vnímá posouzení obalů svých výrobků jako porušení legitimního očekávání, když žalobce vyslovoval pouze nesouhlas s daným hodnocením. Žalobce v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí II uvedl, že proti rozhodnutí č. j. SZPI/AB417-9/2015 ze dne 10. 5. 2016 nebrojil správní žalobou, protože uvedené opatření se týkalo obalů výrobků, které již neužíval a na kterých byla vyobrazena odlišná fotografie. Mohl a měl nicméně předpokládat stejný přístup, který byl popsán v tomto rozhodnutí, tedy že i fotografie Karlových Varů mohou být shledány jako rozporné s čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012. Současně se pak takový argument jevil ve světle toho, jak aktivně se žalobce brání vůči veškeré kontrolní činnosti žalované žalobami, jako čistě účelový. Při kontrole provedené dne 9. 11. 2017, tedy o 18 měsíců později, pak dle názoru žalované nemohl žalobce namítat jakékoliv porušení legitimního očekávání. Předmětem kontrolního zjištění nebylo tehdy hodnocení použití označení „Královské oplatky“, samotný protokol č. P085-41916/17 neobsahoval žádné konstatování o tom, že by toto označení nemohlo být používáno, či snad dokonce, že jeho užití porušuje právní předpisy. Za pravdu dal žalovanému v této otázce i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 As 198/2020-51 ze dne 17. 3. 2021 v bodech 24 a 27.
29. K námitce žalobce ohledně odkazu na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 A 151/2017-41 a rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 57 A 94/2017-73 žalovaná i nadále měla tento odkaz za přílehlavý, když z obou rozsudků vyplývá, že „nečinnost“ správního orgánu při předchozích kontrolách nemůže založit legitimní očekávání *pro futuro*. Skutečnost, že žalovaná na základě kontroly v roce 2012 neposuzovala vizuální prvky v označení výrobku, když posuzovala připomenutí názvu CHZO, neznamená, že takto by měla postupovat i nadále. Naopak, žalobce si měl být vědom, že uvedení obrazových prvků na jeho výrobcích není v souladu s ochranou zeměpisného označení, a tím, že při jedné kontrole nebyl přímo tento aspekt posuzován, nebylo vyloučeno, že bude posouzen v budoucnu, jak se také stalo.
30. Žalovaná měla dále za to, že věnovala náležitou pozornost otázce, co v žalobcově případě chráněné zeměpisné označení konkrétně obsahuje, tedy co zahrnuje a co jím je chráněno. V napadených rozhodnutích žalovaná podrobně popsala řešení otázky, která byla předmětem řízení, včetně právních ustanovení, podle kterých bylo rozhodováno, zabývala

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

se rozsahem chráněného zeměpisného označení a jednotlivými prvky označení výrobků spolu s uvedením, proč zrovna tyto prvky považuje za zavádějící údaje o provenienci či původu (neboť naznačují provenienci/původ výrobku v Karlových Varech). Již v protokolu P085-41016/17, ve znění jeho dodatku, správní orgán po důkladném popisu označení jednotlivých výrobků, resp. jejich jednotlivých částí, které vyhodnotil jako rozporné s čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012, uvedl, že předmětné výrobky nesplňují požadavky specifikace CHZO „Karlovarské oplatky“, a to i tím, že jsou vyráběny mimo území vymezené ve specifikaci, jsou srovnatelné, resp. lehko zaměnitelné s produkty zapsanými pod tímto názvem (stejný tvar obalů, stejný tvar oplatek, obdobné varianty náplní, možnost stejného způsobu prodeje – ohřívání oplatek atp.), které se v Karlových Varech vyrábí, a spotřebitel si oba typy těchto produktů v Karlových Varech může zakoupit.

31. Žalovaná též nesouhlasila s tvrzením žalobce, že se v napadených rozhodnutích řádně nevypořádala s argumentem existence ochranné známky č. 16789729 registrované ve prospěch žalobce Evropským úřadem duševního vlastnictví (EUIPO), jejíž obal nese vyobrazení Mlýnské kolonády v Karlových Varech.
32. Žalovaná se otázkou, jaký vliv může mít ochranná známka EU č. 16789729 na posouzení dané situace a jak probíhal zápis této evropské ochranné známky, intenzivně zabývala před vydáním napadených rozhodnutí. Dne 2. 11. 2020 provedla jako důkaz listinou kompletní dokumentaci vedenou k této zapsané ochranné známce a přijala ji poté za podklady řízení. O této skutečnosti byl žalobce informován, zároveň byl poučen o svých právech a měl mimo jiné možnost se k uvedeným listinám vyjádřit, čehož žalobce nevyužil. Z dokumentace k ochranné známce EU (dále jen „OZEU“ nebo „EUTM“) č. 16789729 žalovaná zjistila, že EUIPO potvrdil dne 1. 6. 2017 přijetí přihlášky k zápisu Evropské ochranné známky a v průběhu řízení vyzval přihlašovatele k odstranění nedostatků, které spočívaly v nesprávně uvedené klasifikaci seznamu výrobků a služeb a výčtu barev. Také byly provedeny na základě žádosti přihlašovatele změny v anglickém překladu. Po odstranění nedostatků vydal EUIPO dne 7. 11. 2017 potvrzení o zapsání OZEU č. 16789729. Tyto podklady řízení neobsahovaly jakékoliv vyjádření EUIPO ke vztahu dané ochranné známky a CHZO „Karlovarské oplatky“, tudíž žalovaná vycházela ze zjištění, že vztah dané ochranné známky a předmětného CHZO EUIPO vůbec konkrétně neposuzoval, a nemohl tak dospět k zdůvodněnému závěru, že daná ochranná známka nemůže být v důsledku svého užití v rozporu s daným CHZO, v opačném případě by o tom byl záznam ve spisu. Vzhledem k tomu, že v řízení vedoucím k zápisu dané ochranné známky nebyly uplatněny žádné námitky, EUIPO nezkoumal její potenciální nesoulad s CHZO „Karlovarské oplatky“ ani na základě námitek.
33. Žalovaná setrvala i nadále na svém názoru, že samotný zápis ochranné známky nevylučuje možný rozpor s CHZO při jejím užívání, pokud její vlastník následně nedodrží podmínky stanovené specifikací CHZO. To ale nemusí být a v daném případě nebylo předmětem konkrétního zkoumání v okamžiku zápisu ochranné známky do rejstříku, který by byl jakkoliv zachycen v řízení o zápisu dané ochranné známky a úřadem EUIPO zdůvodněn. Evropský úřad duševního vlastnictví v řízení o registraci ochranné známky zkoumá soulad s chráněnými zeměpisnými označeními, pokud je to zjevné (např. shodný název), nebo bylo-li to v řízení namítáno ze strany třetích osob. Z oficiálních internetových stránek EUIPO vyplývá, že se průzkum formálních náležitostí přihlášky ochranné známky omezuje na to, zda je uveden druhý jazyk, zda se jedná o přihlášku kolektivní ochranné známky nebo certifikační ochranné známky (jejíž součástí musí být předložení pravidel, která upravují použití ochranné známky), zda omezené seznamy pro vyznačení EU spadají do oblasti

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

působnosti hlavního seznamu mezinárodního zápisu, zda se uplatňuje seniorita a zda seznam výrobků a služeb splňuje požadavky na jasnost a přesnost, které jsou stanoveny v Metodických pokynech.

34. Dle názoru žalované je rovněž zjevné, že EUIPO absolutní důvod k zamítnutí známky dle čl. 7 Nařízení Rady (ES) č. 207/2009, o ochranné známce Společenství, nemusí a fakticky ani nemůže uplatnit vždy, když např. čl. 59 počítá s tím, že ochranná známka bude prohlášena za neplatnou, pokud byla zapsána v rozporu s čl. 7. Skutečnost, že EUIPO známku zapsal, tak nedokládá, že by se posouzením jejího souladu s ochranou poskytovanou zeměpisným označením konkrétně zabýval. Taktéž to, že EUIPO při zápisu ochranné známky neuplatnil absolutní důvody pro zamítnutí zápisu, dle názoru žalované, ještě neznamená, že užitím takto zapsané známky nemůže dojít k nedovolenému uvedení zavádějícího údaje o provenienci v rozporu s čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012.
35. Co se týče vyobrazení Mlýnské kolonády, nelze předpokládat, že by EUIPO ex offio zkoumal toto vyobrazení ve vztahu k ochraně zeměpisného označení. Možnost, že by EUIPO tuto skutečnost posuzoval, si lze představit v případě, kdy by ve stanovené době byla uplatněna námitka ze strany osoby oprávněné podle příslušných právních předpisů k výkonu práv vyplývajících z označení původu nebo zeměpisného označení.
36. Výše uvedené stanovisko žalované k průběhu zápisu OZEU č. 16789729 pak plně korespondovalo s vyjádřením EUIPO i jeho doplněním, na něž se v této věci žalovaná obrátila, aby bylo zcela zřejmé, že podklady, ze kterých vycházela (tedy spis EUIPO k zápisu ochranné známky), vyhodnotila i v souladu s názorem EUIPO. Žalovaná na vyjádření zástupkyně EUIPO paní Katariny Kompari plně odkázala.
37. Žalobce dále tvrdil, že když EUIPO zjistí, že výraz zapsaný v přihlášce ochranné známky připomíná chráněné zeměpisné označení, je seznam výrobků uvedených v registračním řízení omezen připojením věty „... vyrobeno v souladu se specifikací CHZO“, jako například v případě ochranné známky EU č. 12630463 se slovním označením PIMENTÓN DE MURCIA D. O. PIMENTÓN DE MURCIA, kde výrobky ve třídě (30) uvádějí „paprika [příchutě] vyhovující specifikaci chráněného označení původu Pimentón de Murcia“. Podle vodítek EUIPO a vyjádření zástupkyně EUIPO je to právě přihlašovatel, který v případě vznesení námítky podle čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení (EU) č. 2017/1001 může omezit příslušné zboží tak, aby vyhovovalo specifikacím dotyčného zeměpisného označení. Je zřejmé, že v případě ochranné známky PIMENTÓN DE MURCIA D. O. PIMENTÓN DE MURCIA bylo namístež, aby EUIPO tuto námitku vznesl a žádal omezení na výrobky vyrobené v souladu se specifikací, když tato přihlašovaná ochranná známka má totožný název jako chráněné označení původu zapsané v roce 2001 Pimentón de Murcia CHOP. Naopak v případě ochranné známky EU č. 16789729 nevedlo přezkoumání EUIPO z moci úřední k námitce podle čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení (EU) č. 2017/1001, neboť samotný název nepřipomínal CHZO „Karlovarské oplatky“ ani jiné zeměpisné označení, námitky nebyly vzneseny, a tak byla ochranná známka zapsána bez omezení.
38. V jiném odvolacím řízení vedeném s žalobcem v obdobné věci se žalovaná také obrátila na Úřad průmyslového vlastnictví, který dle svého sdělení postupuje podobným způsobem jako EUIPO při posuzování vnitrostátních přihlášek ochranných známek.
39. S ohledem na uvedené měla žalovaná za to, že EUIPO se při zápisu OZEU č. 16789729 blíže v nějaké konkrétní rovině nezabýval možným konfliktem zapisované ochranné známky s CHZO Karlovarské oplatky včetně budoucího možného konfliktu způsobeného užitím této

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

známky na výrobku, který nesplňuje specifikaci CHZO Karlovarské oplatky, a tuto ochrannou známku zapsal proto, že o možném konfliktu nevěděl a s ohledem na absenci námitek třetích osob stěží vědět mohl. Tvzení žalobce, že „z obsahu spisu nevyplývalo, že by EUIPO považoval přihlašované označení za zaměnitelné s CHZO“, tudíž nebylo pro danou věc podstatné. Ve vztahu k legitimnímu očekávání žalobce naopak ze spisu nevyplývalo, že by EUIPO danou zaměnitelnost hodnotil. Uvedený postup EUIPO neměla žalovaná za vadný, naopak měla za to, že EUIPO vzhledem k obsahu informací, které měl k dispozici pouze od žalobce, postupoval správně a přiměřeně s ohledem na svou funkci a pravomoc. Sám EUIPO prostřednictvím své zástupkyně vyjádřil, že postup EUIPO při zápisu OZEU by se neměl zaměňovat za povolení používat dané označení, což je skutečnost, ze které žalovaná vycházela od počátku.

40. Žalobce tudíž nemohl legitimně očekávat, že v případě, že u kategorie výrobků, pro něž byla ochranná známka registrována, není uvedeno žádné omezení, může tuto ochrannou známku jakkoliv užít na jakémkoliv výrobku, bez ohledu na ostatní požadavky právních předpisů. Tedy, nelze legitimně očekávat, že registrace ochranné známky je titulem k obcházení jiných požadavků právních předpisů.
41. K ostatním námitkám žalobce (stran podnětů ke kontrole) se žalovaná vyjádřila již v napadených rozhodnutích i v předchozím soudním řízení, proto odkázala na předcházející rozsudek zdejšího soudu č. j. 30 A 28/2018-154, bod 55.
42. Přílohou vyjádření žalované k podané žalobě byly *Žádost o vyjádření k zápisu ochranné známky č. zápisu 357017 do rejstříku ÚPV* ze dne 30. 3. 2021, adresovaná Úřadu průmyslového vlastnictví, odpověď Úřadu průmyslového vlastnictví na tuto žádost ze dne 8. 4. 2021 a e-mailová komunikace mezi Ústředním inspektorátem Státní zemědělské a potravinářské inspekce a pracovníci EUIPO paní Katarinou Kompari z dubna 2021.

[IV] Replika žalobce

43. Žalobce v replice setrval na důvodnosti žaloby a na svých dosavadních tvrzeních. Jestliže žalovaná v protokolu č. P013-40589/12 uvedla, že přeznačené obaly splňují její požadavky, žalobce se logicky domníval, že jsou obaly z právního hlediska v pořádku. Tvzení žalované, že obrazové prvky nebyly při kontrole v r. 2012 předmětem kontroly, považoval žalobce za absurdní. Žalovaná nejprve rozhodnutím donutila žalobce okamžitě přeznačit slovní prvky na obalech výrobků a poté, co tak učinil, přišla s názorem, že najednou porušují CHZO i obrazové prvky. Žalobce tak byl opět nucen k přeznačení shodného zboží. Žalovaná tak nešetřila práva žalobce nabytá v dobré víře a nepostupovala tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady. Žalobce trval na tom, že pro názorový posun žalované nebyl žádný důvod.
44. Dále žalobce poznamenal, že EUIPO ve své odpovědi výslovně uvedl: „V případě EUTM č. 16789729 nevedlo přezkoumání EUIPO z moci úřední k námitce podle čl. 7 odst. j) EUTMR a toto bylo zapsáno.“ Sám EUIPO tedy v rámci zápisného řízení porušení CHZO v žádném případě neshledal. V uvedeném vyjádření EUIPO rovněž podotkl, že žalovaná mohla podat proti zápisu námitky z důvodu konfliktu s CHZO, což ovšem neučinila. Minimálně od r. 2016 také měla možnost podat návrh na prohlášení neplatnosti uvedené EUTM ze shodného důvodu.
45. Žalobce konečně opětovně poukázal na své podněty ke kontrole výrobků konkurence, na které žalovaná reagovala pouze průběžnou informací v r. 2018. Žádnou další konkrétní informaci již žalobci nesdělila. Tyto výrobky se přitom dále nacházejí na trhu.

[V] Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

46. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
47. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního *soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.*
48. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního *soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.*
49. Žaloba není důvodná.
50. Žalobce i žalovaná setrvali při ústním jednání na argumentaci uváděné v průběhu řízení. Žalobce věnoval zvýšenou pozornost pravidlům označování podle specifikace CHZO – označení musí být uvedeno dominantně na čelní straně výrobku. Žalovaná se mj. blíže vyjádřila ke své kontrolní činnosti a sdělila, že podrobné informace o třetích subjektech lze podávat k žádosti o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím, čehož žalobce nevyužil. Žalobce nadto odlišný přístup žalované k jiným subjektům ničím nedoložil.
51. Žalobce žalované v první řadě vytýkal, že ignorovala právní názor soudu uvedený v rozsudku č. j. 30 A 28/2018-154, když se nadále nezabývala tím, co CHZO obsahuje, co zahrnuje a co je jím chráněno. V tom mu soud nemohl dát za pravdu. Oproti předcházejícím rozhodnutím žalované došlo ke kvalitativnímu posunu, když žalovaná na str. 12, resp. 10 napadených rozhodnutí vymezila, co na výrobcích postrádá ve vztahu ke specifikaci CHZO. Podle žalované jsou oplatky vyráběné mimo území uvedené ve specifikaci – v Luhačovicích; kvůli tvaru obalu a oplatek, variantám náplní a možnostem stejného způsobu prodeje jsou srovnatelné, resp. lehko zaměnitelné s produkty zapsanými pod názvem „Karlovarské oplatky“; a oba druhy produktů si spotřebitel může zakoupit v Karlových Varech. Při výrobě oplatek nadto nebyla použita Vřídelní voda.
52. Žalovaná tudíž vymezila, co CHZO obsahuje, co zahrnuje a co je jím chráněno, i upozorněním na to, které charakteristiky nejsou v případě výrobků žalobce naplněny – místo výroby a chybějící zásadní ingredience (Vřídelní karlovarská léčivá voda), proti čemuž stojí vizuální stránka obalů odkazující na město Karlovy Vary.
53. V té souvislosti se soud neztotožnil ani s tím, že vizuální stránka by měla být až sekundární a jádro posuzování kontrolního orgánu by mělo spočívat v tom, co je vyjádřeno písmený či slovy. Soud vyšel z toho, že správní orgány žalobci nevytýkaly připomenutí CHZO, nýbrž uvedení nepravdivého nebo zavádějícího údaje o provenienci, který byl použit na vnitřním nebo vnějším obalu, resp. že byl použit obal, který mohl vyvolat mylný dojem o původu produktu.
54. V takovém případě bylo potřeba brát v úvahu místní souvislosti tak, jak to učinila žalovaná. Karlovy Vary jsou známým lázeňským městem, které není tak velké, aby Mlýnská kolonáda nebo Tržní kolonáda nebyly považovány za jedny ze základních dominant města a za „reklamu“ na něj. Pokud žalobce v Karlových Varech prodával oplatky, které na obalu nesly fotografie a popisky nejznámějších turistických cílů tohoto města společně s informacemi o místních pramenech a kolonádách, pak byl předpoklad vyvolání spojitosti s Karlovými Vary u průměrného spotřebitele zcela reálný. Lze totiž důvodně předpokládat, že spotřebitel, který si přímo v Karlových Varech oplatky kupuje, pozná nejvýznačnější pamětihodnosti historického centra zobrazené na sporných obalech.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

55. Kromě obrázků kolonád s popisky na přední straně obalů žalovaná dále hodnotila v žalobcův neprospěch i další vizuální prvky obalu nacházející se na pozadí čelní strany, na bočních stranách a v záklopce uzavírání, s čímž žalobce nesouhlasil. K tomu soud shledal, že je-li určitá informace uvedená na záklopce uzavírání, pořád to je údaj o provenienci použitý na vnitřním nebo vnějším obalu [srov. čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1151/2012], který může být nepravdivý nebo zavádějící. Kurzívou uvedený text tvořící pozadí na čelní straně obalu byl ve fotodokumentaci rozostřený, to lze ale přičíst na vrub malé velikosti a zhoršené kvalitě fotografií kvůli reprodukci (vytištění). Na samotných obalech v jejich reálné velikosti se zajisté nejednalo o titěrný či nečitelný text.
56. Konečně je třeba obal hodnotit jako celek. Pokud obrázek Mlýnské či Tržní kolonády zaujímal zhruba jednu třetinu celkové plochy čelní strany obalu a na pozadí čelní plochy se nacházel text s názvy karlovarských pramenů, nesla čelní strana výrobku na sobě natolik dominantní prvky, že mohly ve spotřebiteli vyvolat spojitost s městem Karlovy Vary a mylný dojem o provenienci. Tento dojem byl s to být ještě umocněn, když se na obalu nacházely i další informace vztahující se ke Karlovým Varům, např. k léčivým pramenům či historii lázeňského města.
57. Žalobce měl dále za to, že žalovaná ignorovala výtky soudu ohledně zdůvodnění posunu názoru stran stanovení žalobcových povinností ve vztahu k CHZO. Také zde soud shledal, že žalovaná jeho právní názor respektovala. Konkrétně na str. 16–18, resp. 14–16 napadených rozhodnutí žalovaná odlišila tehdejší a nová kontrolní zjištění, která odůvodňovala podřazení pod odlišné ustanovení. Tehdy byl předmětem zájmu kontrolních orgánů samotný chráněný název („Karlovarské“ vs. „z Karlových Varů“ – zaměnitelnost přívlastku „Karlovarské“ a „Královské“ byla posléze odmítnuta správním soudem, pozn. soudu). Nyní šlo o vizuální úpravu obalu, která ve spotřebiteli mohla vyvolat mylný dojem o provenienci.
58. K posunu od posuzování názvu k vizuálnímu hodnocení obalu navíc došlo již v rozhodnutí vydanému po zrušujícím rozsudku Městského soudu v Praze – tj. v rozhodnutí ze dne 10. 5. 2016, č. j. SZPI/AB417-9/2015, které žalobce z vlastní vůle nenapadl žalobou a ze kterého už mu muselo být zřejmé, kterým směrem se úvahy kontrolních orgánů ubírají. K tomu soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 4 As 198/2020 vztahující se k minulému soudnímu řízení, kde v bodě 25 kasační soud uzavřel: „*S žalobcem i s krajským soudem je sice možné souhlasit v tom, že stěžovatelka mohla v žalobci vzbudit dojem bezproblémovosti prvků připomínajících karlovarské realie tím, že nerozporovala způsob, jakým žalobce přeznačil své obaly v reakci na rozhodnutí z roku 2011. V něm totiž stěžovatelka považovala za porušení chráněného zeměpisného označení pouze užití výrazu "Královské poplatky z Karlových Varů", nikoliv fotografií karlovarských kolonád (k nimž se v rozhodnutí nijak nevyjádřila). Toto rozhodnutí však bylo v roce 2016 správním soudem zrušeno, neboť výraz "Královské poplatky" není zaměnitelný s chráněným zeměpisným označením Karlovarské poplatky. V novém rozhodnutí stěžovatelky z roku 2016 tak již není zmiňována problematičnost výrazu "Královské poplatky", avšak nově je v něm již zpochybněno užití fotografií karlovarských kolonád a příslušných popisků evokujících karlovarský původ výrobků. Proti tomuto rozhodnutí přitom žalobce nebrojil správní žalobou. Nicméně byť lze chápat jeho důvody (spočívající v tom, že rozhodnutí se týkalo již dávno neužívaných obalů a soudní řízení by tak z hlediska jeho podnikání bylo zbytečné a neefektivní), stěžovatelka z jeho postupu mohla zcela oprávněně nabýt dojem, že uvedené výtky vzal žalobce na vědomí. Když tedy zhruba po roce v žalobou napadených rozhodnutích stěžovateli vytkla obdobné nedostatky, je zcela pochopitelné, že nepovažovala za důvodné vypořádávat se s případným zásahem do legitimního očekávání žalobce. Tato rozhodnutí se totiž opírala o obdobné důvody jako rozhodnutí z roku 2016, a ani žalobce během*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

celého správního řízení původními závěry z předchozích let neargumentoval.“ (podtrženo zdejším soudem).

59. Soud shrnuje, že žalované nelze vytýkat vývoj náhledu v čase. V napadených rozhodnutích již žalovaná srozumitelně a přehledně vyjevila, k jakému posunu došlo a proč. Nadto muselo být žalobci už více než rok před provedením kontroly, která je předmětem současného řízení, zřejmé, co žalované vadí.
60. Ohledně související námitky nepřiléhavé judikatury, na niž žalovaná v napadených rozhodnutích odkázala, soud dospěl k závěru, že judikatura citovaná žalovanou je aplikovatelná na projednávanou věc. Žalovaná z ní totiž vybrala obecně použitelné závěry, se kterými se soud (nadále) ztotožňuje, tj. že (parafrázováno) průběh a výsledek předcházející kontroly nepředurčuje průběh a výsledek kontroly následné, pokud se ukáže, že došlo k porušení zákona kontrolovaným subjektem, a že se nelze dovolávat případné správní praxe, která byla nezákonná.
61. Namítal-li žalobce, že žalovaná nemůže svévolně měnit důvod kontroly z kontroly splnění uložených opatření na obecnou kontrolu porušování CHZO, ani tento žalobní bod nebyl důvodný. Ze správního spisu soud zjistil, že v protokolu o kontrole je na úplném začátku uveden důvod (předmět) kontroly jako *„dodržování povinností při uvádění potravin na trh“*. Zároveň je v polovině první strany jako poslední kontrolní úkon dne 9. 11. 2017 uvedena *„kontrola plnění uložených opatření“*. Podle posledního odstavce na první straně protokolu byla prodávačka při zahájení kontroly seznámena s předmětem kontroly, kterým je *„kontrola splnění uloženého opatření [...], kontrola označování dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 [...]“*. Z právě uvedeného je zřejmé, že důvod kontroly byl od počátku pojat ve větší šíři než jen jako kontrola splnění přechodných uložených opatření. Již toto obecné vymezení respektující věcnou působnost kontrolních orgánů bylo dostačující. Správní orgán přesto v reakci na námitky žalobce přistoupil k opravě nesprávností protokolu o kontrole podle § 21 odst. 1 kontrolního řádu. Oprava protokolu byla provedena záhy, žalobce mohl v průběhu řízení argumentovat proti všemu, co bylo kontrolním orgánem vytýkáno, a tak i činil, tudíž nebyla porušena jakákoli jeho procesní práva.
62. Část žalobní argumentace se rovněž vztahovala k výrobkům jiných prodejců a kontrolám, jež měly být provedeny na podkladě podnětů žalobce. Soud zde setrval na své předcházející argumentaci, tedy že v případě správních řízení zahajovaných ex offio nemá podatel podnětu veřejné subjektivní právo na to, aby určité řízení bylo zahájeno, příp. aby kontrola byla provedena (srov. bod 55 rozsudku ve věci sp. zn. 30 A 28/2018). Samotné konkurenční výrobky a jejich obaly soud blíže nezkoumal, neboť nebyly předmětem kontroly ani řízení před soudem. Případné uvádění výrobků na trh jinými prodejci s obdobným vizuálním ztvárněním ještě nemůže znamenat, že žalobci může vzniknout legitimní očekávání stran tolerování případných pochybení i u něj – k tomu soud odkazuje na bod 60 výše a nevázanost správního orgánu nezákonnou správní praxí. Jak bylo uvedeno shora, žalovaná přezkoumatelně a v souladu se zákonem odůvodnila, proč žalobci opatření uložila.
63. Poslední okruh žalobních námitek se vztahoval k žalobcově registrované ochranné známce Evropské unie. Žalobce namítal, že závěry žalované jsou v přímém rozporu s názorem EUIPO, který neshledal konflikt mezi zapsaným chráněným zeměpisným označením a evropskou ochrannou známkou žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

64. Ze správního spisu a napadených rozhodnutí bylo patrné, že žalovaná si v návaznosti na předcházející rozsudek zdejšího soudu opatřila veškeré dokumenty vztahující se k průběhu zápisu OZEU žalobce. Z nich vyplynulo, že EUIPO se případným rozporům OZEU s chráněným zeměpisným označením výslovně nezabýval, a to ex officio ani na základě uplatněných námitek. Žalovaná z toho dovodila, že její závěry nejsou v přímém rozporu se závěry EUIPO, a zdůraznila, že za protiprávní považuje především užití ochranné známky, nikoli známku samu. V tom se soud s žalovanou ztotožnil, stejně jako v úvaze, že užití ochranné známky nemůže úřad známku zapisující v době zápisu vyčerpávajícím způsobem posoudit. V projednávaném případě eventuální rozpor s CHZO při užívání OZEU nebyl předmětem zkoumání EUIPO.
65. Žalovaná spolu s vyjádřením k žalobě předložila vyjádření EUIPO, získané po podání žaloby. Z vyjádření úřadu mj. vyplývá, že (parafrázováno) by rozpor s CHZO musel být „do očí bijící“, např. by ochranná známka obsahovala celý chráněný název (kupř. jako v případě papriky zmiňované žalobcem, pozn. soudu), aby přivolal pozornost EUIPO. Zdůrazněna byla role připomínek třetích stran. Z vyjádření se též podává, že EUIPO při zápisovém řízení nespekuluje o možném budoucím užití ochranné známky, nejedná se o povolení k užívání.
66. Žalobce se do značné míry spoléhal na část vyjádření paní Kompari, podle níž „*v případě EUTM č. 16789729 nevedlo přezkoumání EUIPO z moci úřední k námitce podle čl. 7 odst. 1 písm. j) a toto bylo zapsáno*“. Daný závěr se nacházel v odpovědi na otázku stran omezení použití jako v případě papriky vyhovující CHZO Pimentón de Murcia. Citované souvětí je z pohledu soudu pouhým konstatováním faktu – informací o zápisovém řízení, které již skončilo. Z této jediné věty vytržené z kontextu nelze vyvozovat žádný pro žalobce příznivý závěr.
67. Ze všeho výše uvedeného je patrné, že se úvahy žalované shodovaly s praxí EUIPO a žalobci na základě výsledku zápisového řízení před EUIPO nemohlo vzniknout žádné legitimní očekávání stran zákonnosti používání sporných obalů. Zároveň nelze žalované jakkoli klást k tíži, že neiniciovala zrušení žalobcovy ochranné známky EU. Její neaktivita neměla žádnou relevanci, jestliže žalobci vytýkala **užití obalů na výrobcích neodpovídajících specifikaci**. Obal a výrobek jsou přitom v projednávané věci neoddělitelně spjaté vzhledem ke kontrolním zjištěním (uvádění potravin na trh ve sporných obalech) i dovozeným pochybením.
68. Ze stejného důvodu nemohla obstát ani argumentace žalobce, že Úřad průmyslového vlastnictví zrušil jeho tři ochranné známky jen částečně a zůstaly mu ve vztahu k výrobkům z papíru, zejména obalům. Žalobce totiž nenabízel k prodeji prázdné krabice. Odkaz na rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví přitom žalovaná použila toliko pro ilustraci správní praxe, která hovořila v žalobcův neprospěch – srov. první polovinu str. 18 napadeného rozhodnutí I a druhou polovinu str. 16 napadeného rozhodnutí II. Přestože Úřad průmyslového vlastnictví předně řešil připomenutí chráněného názvu, byly zmíněny i obrazové prvky obalů žalobce, byť velmi stroze. K tomu soud odkazuje např. na str. 9, první odstavec, čtvrtý řádek rozhodnutí ze dne 22. 4. 2013, č. j. O-438038/D061927/2012/ÚPV (zbylá dvě rozhodnutí z téhož dne obsahují totožnou formulaci), a obdobnou argumentaci předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví kupř. v rozhodnutí ze dne 19. 11. 2013, č. j. O-438038/E175601/2013/ÚPV, na str. 6 v posledním odstavci na desátém až dvanáctém řádku. Ještě dále šel předseda Úřadu průmyslového vlastnictví v rozhodnutí ze dne 19. 11. 2013, č. j. O-437371/E175601/2013/ÚPV, z jehož str.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

6 lze citovat: „Dále je v levé spodní části poměrně velké vyobrazení karlovarské kolonády a text „Tržní kolonáda – Karlovy Vary“ v malém stylizovaném písmu. Tato obrazová část známky je poměrně výrazná, a to především v důsledku kontrastního vyobrazení, ale také proto, že zabírá skoro třetinu přední strany obalu, a spotřebitel ji proto nepřehlédne. Při pohledu na tuto fotografii přinejmenším část spotřebitelů buď pozná, že jde o Karlovy Vary, případně si přečte popisku ve spodní části. [...] Navíc je dané vyobrazení vzhledem k jeho velikosti, kontrastnosti a umístění na přední straně obalu určeno k tomu, aby si ho spotřebitel všiml. Argument vlastníka, že popiska je v příliš malém fontu a umístění na spodní hraně označení, a spotřebitel ji proto v označení vůbec nezaregistruje, neobstojí, neboť postačí, že alespoň část veřejnosti pozná ve vyobrazení Karlovy Vary či si přečte popisku. Ta, i když je v malém typu písma, není nečitelná.“

69. Rozhodnutí (ředitele) Úřadu průmyslového vlastnictví se vztahovala k odlišným obalům, avšak vzhledem k tomu, že sporné obaly obsahovaly obdobné obrazové prvky, a nejednalo se o jedinou nosnou argumentaci žalované, jejich zmínění mohlo přispět k naplnění účelu – ilustrování kontinuální správní praxe různých správních orgánů vůči žalobci.
70. Žádná z žalobních námitek nebyla důvodná, a proto soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
71. V rámci dokazování soud neprovedl žalobcem navržené důkazy fotografiemi obalů výrobků žalobce či obaly jako takovými; obaly konkurenčních výrobků, resp. jejich fotografiemi; výpisem z databáze EUIPO k ochranné známce EU č. 12630463; výměrem EUIPO k přihlášce ochranné známky EU č. 12630463; odpovědi žalované na podnět k provedení kontroly ze dne 24. 4. 2012; listinou SZPI o prodloužení termínu na prošetření podaného podnětu ze dne 18. 5. 2018; listinou úřadu průmyslového vlastnictví č. spisu EUIPO 12630463; listinou OAMI č. 012630463, resp. jejím českým překladem; listinou Úřadu průmyslového vlastnictví č. spisu OP 1967-43 a zveřejněním žádosti podle čl. 6 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ve věci „Karlovarské oplatky“. Provedení důkazů by bylo, vzhledem k popsáním důvodům, které vedly soud k zamítnutí žaloby, nadbytečné.

[VI] Náklady řízení

72. Žalované, která měla ve věci plný úspěch, by náleželo podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalobci, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení. Žalovaná se však práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdala, a proto jí soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 12. 7. 2023

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.